

שנמאייסט

ינואר 2024 |

עיתון לשכת שמאי מקרקעין בישראל

בשיקום העוטף ייבחן העם

הקמת הישובים ושיקום הקהילות זו משימה לאומית - וגם לשכת שמאי מקרקעין תתגייס למאמץ. על הממשלה להירתם בבניית הליך מהיר ויעיל - בלי בירוקרטיה, ובלי הנחיות מלמעלה. כולנו נתגייס למשימה

נחמה בוגין, יו"ר לשכת שמאי המקרקעין

מתגייסים ומתנדבים

מיד עם פרוץ המלחמה, התגייסה לשכת שמאי מקרקעין למען חברה ולמען מדינת ישראל: בחמ"לים של גיוס משאבים ותרומות, בשינוע ובסיוע למשפחות | סיקור נרחב

מחשיכים עד לניצחון

מעל מאה שמאים גויסו למילואים, ומאז הם מקבלים מהלשכה סיוע. שוחחנו איתם, בהפוגות שבין הקרבות

לנצח נזכור

סיפוריהם של אחד-עשרה מקרובי משפחתם של חברי הלשכה

מבחן שיקום עוטף עזה

הקמת היישובים מחדש, בשיתוף פעולה עם התושבים, חידוש הקהילות ואף הגדלתן - זו המשימה הלאומית של דורנו, שכולנו מגויסים אליה

נחמה בוגין
יו"ר לשכת שמאי המקרקעין

סמכויות של ועדה מחוזית, הליך מהיר, בזמן אפס - ללא ביורוקרטיה, היטלי השבחה ותשלום לרמ"ל.

חלק מההליך הוא קליטה מחדש של תושבים ליישובי העוטף. עלינו לזכור שמדובר בקהילות שחוו טראומה קשה. רבים נפלו בהגנה על היישובים, משפחות שלמות נלקחו בשבי. פצעים בגוף ובנפש ילוו אותם במשך שנים. עלינו לאפשר להם להיקלט בהדרגה ובדרכם. יש רגעים בחייה של אומה שבהם היא צריכה להקל על מתיישיביה - זה הרגע, זו השעה.

עם זאת, אסור להסתפק בשמירה על הקיים. היישובים צריכים לגדול, לפי רוח ולשגשג. יש להגדיל את מכסות הבניה למגורים ולתעסוקה, על פי מפתח כלכלי שייקבע בסיוע המדינה. המדינה צריכה להכיר בחובה המוסרית לתושבי חבל ארץ זה ובחשיבות האסטרטגית והציונית של הקמתו מחדש, החזקה מאי פעם.

אנחנו, לשכת שמאי מקרקעין ביישראל, מלווים מקרוב את התהליך ותורמים ככל יכולתנו לקידומו ולהצלחתו - הן בשיקום הפיזי והן בתכנון ארוך הטווח.

להן לשמור על מרקם החיים, שנפגע קשות. את תהליכי התכנון והבנייה יש להתאים גם ללוחות הזמנים וגם לאופי היישובים.

מנהלת תקומה שהוקמה לשם שיקום היישובים, כשמה כן היא - תקומה ליישובים. כאנשי מקצוע, עלינו לבחון את תקומת היישובים בצניעות וברגישות. הצעד הראשון הוא להבין שהיישובים הם אלה שיקבעו את גורלם, והם צריכים להיות שותפים למעשה הבנייה. הם אינם זקוקים להנחיות מלמעלה, אלא לשותפים שילכו עמם בדרכם.

שנית, ההליך חייב להיות ייחודי ומהיר. ועדת תכנון ספציפית עם

המדינה צריכה להכיר בחובה המוסרית לתושבי חבל ארץ זה ובחשיבות האסטרטגית והציונית של הקמתו מחדש

פצע המדמם שנפער בליבנו בשבת לא ירפא ולא יגליד, אך מראות היישובים בעוטף משתקמים, קהילות הבונות את ביתן מחדש - יקלו על הכאב. אינני מכירה ולו ישראלי אחד שלא יתרגש למראה היישובים החודשים שייבנו. גאווה לאומית איננה רק ניצחון מוחץ שיש להשיגו בשדה הקרב, גאווה לאומית היא ניצחון אזרחי: שיקום הקהילות, בנייה מחדש ושיקום ההריסות.

ילדים רצים חזרה במרחבים המוריקים של העוטף - זוהי משימה לאומית חשובה ולא פחות מכך, משימה מקצועית חשובה שאליה יידרש הענף שלנו להתגייס. את סיפורי המורשת על ענף הנדל"ן שבנה, הקיים והצמיח כלכלה חזקה, יחליף כעת סיפור המציאות של בניית היישובים וצמיחתם מחדש. זאת צריכה להיות משימה שכל מי שייקח בה חלק ירגיש שהוא בונה סיפור ישראלי, אשר ייטמע לדורות בדברי ימי המדינה. לא פחות.

כמי שמכירה מקרוב את ההתיישבות בעוטף עזה, אעיד כי יש שם קהילות שאיבדו את המיטב שבדור המייסדים ובדור הבנים הממשיכים. צריך לתכנן את יישוב הקהילות כך שיתאפשר

להחזיר את הילדים למרחבים המוריקים
shutterstock: צילום

לתת ולקבל

מיד עם פרוץ המלחמה, מצאנו את עצמנו כולנו בחמ"ל: מגייסים תרומות, משנעים, מגיעים לכל מקום ומספקים לחיילים, לחיילות ולמפונים את כל צרכיהם. הכרת התודה שלהם, היא הסיפוק שלנו

בועז קוט

במארו השני הן מקבלות תחתוני מחזור של מודי בודי, כירבוליות וכיסויי עיניים מתנת אל על, קרם רגליים מפנק, למי תולתלות מסיכת שיער וקרם תלתלים,

קרם גוף, פינצטות, קליפסים לשיער, מגבונים להסרת איפור, פצירות.

מסעדת קפה ציונה הכינה להן ארוחת צהריים מפנקת. סוויט עירית דואגת לצליאקיות שלנו ולכל הצליאקים בארץ לאוכל חם, טעים ומפנק. נוסף על כך אנחנו שולחים להן ארגזים הכוללים שפע חטיפים, דגני בוקר, מנות חמות, עוגות ועוגיות מעשה ידיהן של נערות מנס ציונה. וכמובן גם שתייה קלה, אגוזים, פירות יבשים. כל מה שהן מבקשות.

מרגש לפגוש את החיילים, לתת להם ולראות את הבעת התודה על פניהם. להבין שזה מחמם את הלב - להם וגם לנו. אנחנו נותנים ועושים מה שאנחנו יכולים בעורף. אחרי כל מפגש כזה עם חיילים, אני מקבל את הכוח לשבת ולהתפנות לסיים חוות דעת ולעשות את עבודתי.

אנחנו כאן, ונמשיך להיות כאן לאורך כל התקופה המאתגרת הזו, על מנת לספק לחיילים ולחיילות שלנו כל מה שהם צריכים - מקטן ועד גדול.

בועז הוא שמאי מכריע לפי חוק התכנון והבניה

בפתח תקווה. אני נוסע, רוכש מזווה, חוזר למשפחה ומתקין את המזווה עם ברכה וחיוך רחב, וגם גרון חנוק מדמעות. חושב על הבן שלי ועל החתן שלי שייכנסו כמה שעות מאוחר יותר לעזה, מתפלל ומבקש גם עליהם.

כל הזמן הזה נחמה מחזקת, מעודדת, מטילה משימות. בקיצור, האדם הנכון במקום הנכון. יישר כוח, זכינו בנחמה גדולה.

עד כה אספנו וחילקנו לחיילים אלפי פריטים. כ-300 מזרנים, כ-3000 חלפ"סים, 3,000 כלים חד פעמיים, 500 כיפות, עשרות גופיות ציצית לחיילים, 140 מזוזות, 1,000 אטמי אוזניים לבסיס חיל אוויר, מסך מגע משוכלל למוקד שליטה אווירי, אין ספור פריטים לחיילים, 2 מקררי שדה ליחידת סיור של השיריון ועוד.

מיכל שימקביץ
יו"ר משותפת בועדת
חקיקה בלשכה

התברר לנו שחיילים רבים שאינם דתיים במקור, מרגישים צורך להילחם עם כיפה מתחת לקסדה וכאשר צי צית לגופם. על כן עלה הצורך בצי ציות ובכיפות. התחלנו לחפש מאיפה לקנות כמות גדולה כל כך. הגענו למוכר וחילקנו לחיילים את הכיפות הציציות.

גם לתצפיתניות דאגנו

יום שישי רות, שמאית בתחילת התחות, יוצרת קשר עם הלשכה. היא מכינה חבילות טיפוח לתצפיתניות מהדרום. מרגש ומחמם את הלב. נכנסנו לעוד פרויקט.

שלחנו כבר שני מארזים לכל התצפיתניות. המארז הראשון כלל את כל מה שאישה צריכה ברמה היגיינה נשית - תחתונים, גרביים, קרם לחות לפנים וסבון שטיפה קוסמטי של המותג קווין מבית דרמה פם.

ום שבת, 6:40. אישתי ואני בבית בפתח תקווה. אזעקה נשמעת. אנחנו מופתעים, רצים לממ"ד. מלחמה! רק בערב, בצאת החג, שומעים את הדיווחים. החתן שלי, עמוס, כבר במשמר הנגב לאחר שגויס בצו 8. בני נועם מקבל גם הוא צו 8 ביום ראשון.

אני בדרך למשמר הנגב, מביא ציוד לחיילים. ביום שני מתחיל דיון בזום ב-12:00 ואז נשמעת אזעקה שקוטעת את הדיון. לאחריה אני חוזר, ובסוף הדיון מתקשר לנחמה בוגין, יו"ר הלשכה: "נחמה, חייבים להקים מיד חמ"ל לחיילים ולתושבי העוטף".

במהרה מתברר שהתפרצתי לדלת פתוחה. "אנחנו כבר על זה", אמרה נחמה, "אשמח אם תצטרף. מיכל שימקביץ, ליאת שמני ושלומי כהן כבר בפנים".

נחמה מפרסמת פוסט ומיד מתחיל לות לזרום תרומות השמאים ובקשות מחיילים: אפודים קרמיים, חלפ"סים, מזרונים, ציציות, כיפות, מזוזות, מקררי שדה, מסכי מגע לחיל האוויר, מטענים, גרביים, בוקסרים, טוסטרים, שתייה קלה, כלים חד פעמיים ומה לא. אני נוסע למפעלים בצפון, בדרום, בכל הארץ. אין סוף תיאומים ונסייעות. חסר ציוד? חסר אוכל? אני מתקשר לחמ"ל של דני טרשנסקי ואריה קמיל המדהימים. "מה שצריך יש לנו, ועכשיו. רוצה ג'יפ לשנע לקו הגבול בצפון? יש!".

שלומי יפה מבקש להצטרף אלי כדי שלא אסע לבד. מגיעים לחברי לשכה שגויסו בצו 8 ומוסרים ציוד. כמה התרגשות, כמה אחווה ורעות, כמה תודה, כמה חיוך וביטחון. נסעתי מספר פעמים לפזר תרומות עם אנשים מהלשכה, כדי שירגישו גם את התחושה המיוחדת הזו.

באחד הימים מתקבלת פניה להתקנת מזווה למפונים מהדרום שהתמקמו

גלריית העשייה של מאיסט

מסירת 140
מזוזות לרב
חטמ"ר שומרן

מסירת ציוד
לחיילים באימון
לפני כניסה
בבא"פ לכיש

בתמונה
משמאל:
בועז קוט
ושלומי יפה

חלוקת 1000 זוגות אטמי
אזניים לחיילי מילואים
בבסיס חיל האוויר רמת דוד

מסירת מקררי שדה
ליחידת שיריון,
צומת בית קמה

בתמונה מימין
גדי נתן

מסירת אוהל
למילואימניקים
שנמצאים
בשטחי כינוס

חלוקת ציוד אישי
לחיילי צנחנים
באימון בלכיש

מתנדבים בלי הפסקה

מקידום חקיקה שתסייע לכל תושבי הארץ ועד סיוע למשפחות שנפגעו מהמלחמה. סיכום פעילות לשכת שמאי מקרקעין במלחמה | אופיר ברין לנגר

המרחב המוגן קיבלה משנה תוקף בעת הלחימה.

תיקון נוסף הוא לסעיף 149 לחוק התכנון והבניה, שמטרתו הסרת חסימים בירוקרטיים הן בנוגע למיסוי, תביעות פיצויים והליכי אישור היתרי בניה בכל הנוגע לתוספת ממ"דים בבניינים קיימים.

ככלל, הלשכה תורמת מהידע והניסיון של שמאי המקרקעין הן ברמת החקיקה בכנסת והן ברמת הצעות אופרטיביות בגיבוש הליכי תכנון מול לשכות התכנון, לצורך מציאת פתרונות בזמן המלחמה וליום שאחרי בתחום ענף הבניה, משבר הדיוור, שיקום הישובים שנפגעו התחדשות עירונית ועוד.

אופיר היא חברת ועדת חקיקה בלשכה.

במסגרת הליך ליווי המשפחות שפורנו מבתיהם, אנחנו מקבלים מידע על משפחות הן מהדרום והן מהצפון שנאלצו לעזוב את בתיהם בצל הלחימה, ונרגשים לחבר ביניהם לבין שמאים מהסביבה, למפגשי עידוד. מטרת מפגשים אלה לאפשר הפוגה קצרה משגרת היום יום הקשה שנוכפתה על כולנו, תמיכה וקשר אישי וישיר איתנו על מנת שנוכל לסייע בהמשך בכל מה שצריך וניתן.

כמו כן הלשכה מעורבת בכל הנוגע להליכי חקיקה ותקנות שעה המקודמתים בכנסת בימים אלו, לרבות עמדתנו המקצועית בנוגע להוראות תמ"א 40 א' המובאת לאישור בימים אלו במטרה להסיר חסמים, לייצר הקלות ולעודד הקמת ממ"דים בהיקף נרחב בכל רחבי הארץ, לאחר שחשיבות

בר בימים הראשונים ללחימה, הקימה לשכת שמאי מקרקעין עין והעומדת בראשה, נחמה בוגין, מערך חירום בהתנדבותם של עשרות שמאים, שמתרתו בין היתר לתת מענה אישי, אוזן קשבת ומציאת פתרונות לשמאים ויקיריהם שנפגעו מהמלחמה, באופן ישיר או עקיף.

המערך כולל בין היתר איסוף תרומות, רכישת ציוד עבור החיילים שלנו, סיוע לשמאים ומשפחותיהם המגויסים בצו 8, סיוע בפתרונות מגורים למפונים וליווי משפחות שמאים שפוננו מבתיהם. כך, לדוגמה, בערב נראשון של חג החנוכה הגענו כנציגי הלשכה, לאגף שיקום בבית החולים תל השומר לבקר חיילים שנפצעו, לברך לחבק ולהצדיע.

נותנים להם שקט

ניב כרמי מסכם את הפעילות למען משפחות המגויסים מקרב השמאים והשמאיות

מצטנעות, טוענות שהן מסתדרות לבד ואין להן צורך בסיוע, אבל שמתלב שאפילו השיחה עצמה עושה להם טוב. הם שמחו על ההתעניינות ועצם הידיעה שאנחנו שם בשביל כל מה שיצטרכו נותנת להם הרבה שקט."

היו מקרים שבהם סייעתם בפועל?

"בבאר שבע הבאנו תמ"ל לתינוק; הסענו בני משפחה שרצו לבקר את האבא בשטח. למרות שהרוב אומרים שהם מסתדרים, אני נותן לכולם את הטלפון האישי שלי ומבקש מהם להתקשר בכל עת שהם רוצים. חשוב לנו לתת כתף למשפחות המגויסים שיוכלו להישען עליה."

ניב הוא יו"ר משותף בוועדת השתלמויות בלשכה.

חרי ההיערכות המהירה של הלשכה כבר ב-8 באוקטובר לסיוע הן לחברי וחברות הלשכה והן לחיילים ולחיילות בשטח, כאשר יותר ויותר שמאים ושמאיות גויסו למילואים בצו 8, הוחלט בלשכה לסייע למשפחות המגויסים. ניב כרמי לקח על עצמו לרכז את הנושא ולטפל במשפחות.

"במהרה התברר כי יותר מ-100 שמאים גויסו למילואים, ומשפחותיהם נשארו להתמודד לבד עם המצב. פתחתי קובץ, כל השמאים המגויסים מילאו את פרטי המשפחה והקשר אליהן, והתחלתי להרים טלפונים."

"אנחנו שואלים אותם - ברוב המקרים זו רעיית השמאי או הוריו - איך עוברת עליהם התקופה? איך הם מסתדרים? במה אפשר לסייע?" מספר ניב כרמי. "במרבית המקרים המשפחות

מוכנים לעבוד בכל מקום

זרית שבח, על הסיוע לשמאים הפרילנסרים שמצאו את עצמם בלי עבודה

עם פרוץ המלחמה חלה ירידה בהיקפי העבודה בתחום שמאות המקרקעין, דבר שהותיר שמאים פרילנסרים רבים שמחפשים פרנסה. בלשכה החליטו לסייע להם וגם לבעלי משרדים שחסרים להם עובדים בימים אלה, ולחבר ביניהם.

חברת הלשכה זרית שבח הופקדה על ניהול פעילות חשובה זו. "אנחנו מקשרים בעת הזאת בין אותם שמאים פרילנסרים שמחפשים עבודה לבין המשרדים ששואבים אותם ואלו הם צריכים כוח אדם מקצועי בימים אלה", מספרת שבח. "פנו אלינו המון שמאים עצמאים, והיה משרד שבחר שני שמאים מתוך הרשימה שהעברנו לו".

אנחנו מקשרים בעת הזאת בין אותם שמאים פרילנסרים שמחפשים עבודה לבין המשרדים ששואבים אותם

מה עשיתם בתחילת הדרך כדי לתפעל את הנושא?

"פנינו דרך המייל של הלשכה לכל החברים והחברות והצענו את החיבור הזה. הבעיה היא שיש מחסור בעבודה גם במשרדי דים הגדולים, אין מכרזים ולכן גם אין צורך בכוח אדם. השמאים הפרילנסרים שפנו אלינו הם מכל רחבי הארץ, והם מוכנים גם לעבוד בכל רחבי הארץ; מי שגר בצפון מוכן לעבוד במרכז או בדרום ולהיפך. יש הרבה שמחפשים עבודה ואנחנו מנסים לענות על הצרכים שלהם. אנחנו מאמינים שייפתחו".

זרית היא יו"ר ועדת התחדשות עירונית בלשכה.

המינימום שאפשר לעשות

יוסי פרץ, יו"ר מחוז הדרום, מספר על קו "סיוע לשמאים במחוז שנפגע יותר מכל

בר ב-8 באוקטובר, למחרת פרוץ המלחמה ובמקביל להיערכות החירום בלשכה, פתח יוסי פרץ, יו"ר מחוז הדרום, מוקד חירום לשמאי מחוז הדרום. במקביל החל ליזום פניות בעצמו אל השמאים לשאול לצרכיהם.

"המוקד מפנה את הפונים אליו למוקד המ-תאים בלשכה, לפי הנושא - אם זה מגויסי צו 8, אם זה מפונים, סיוע בנושאים מקצועיים ואישיים", מספר פרץ על הפעילות בדרום, "אליהו אמזלג ואני בוחנים כל בקשה ומנסים לפתור אותה בסיוע הלשכה".

"כך סייענו גם לשמאים שפוננו מבתיהם משד-רות לירושלים ולמרכז ודאגנו למחסורם. אני חנו מבקרים שמאים מפונים שמפוזרים בארץ, מדברים עם שמאים שגויסו ושואלים אותם מה חסר להם. אנחנו גם משתתפים בהלוויות של חברי לשכה ושל ילדי שמאים שנרצחו בהתקפה המתועבת בשבת ב-7 באוקטובר.

מדברים עם שמאים שגויסו ושואלים אותם מה חסר להם. אנחנו גם משתתפים בהלוויות של חברי לשכה ושל ילדי שמאים שנרצחו בהתקפה המתועבת בשבת ב-7 באוקטובר.

"אנחנו כל הזמן עם היד על הדופק; לתת לחברי הלשכה את ההרגשה שיש מי ששומע אותו ודואג לו; זו לא קלישאה", מסכם פרץ, "זה המינימום שאפשר לעשות עבור השמאים בדרום בימים אלה".

צילום: shutterstock

לתרום את חלקינו

מרגע שהובהר היקף האסון, אנו מגויסים לסייע למשפחות שבתיהן נפגעו, ונמשיך לעשות זאת כל עוד יידרש | חנן ברהום

ההיקף הרקטי באופן משמעותי, ומ־שלא נפתחה מערכה משמעותית בצ־פון, הצליחו רשויות מס רכוש לטפל במרבית התיקים (בישובי העוטף ובשדרות טרם התחיל הטיפול ודו־מה כי הטיפול שם ייעשה באמצעות המנהלת שהוקמה), ונראה כי הסדר שב למקומו.

עם זאת, אנו דרוכים לתרום את חל־קנו בכל מצב עתידי, יחד עם חברים רבים, שמאי מקרקעין ומהנדסים, שנרתמו למשימה הלאומית. הלש־כה העבירה רשימה של כ־250 שמאי רכוש חדשים שהוכשרו לבצע את העבודה הבסיסית הנדרשת, והשי־מוש במאגר השמאים ייעשה על ידי הרשות בהתאם לצרכיה, בהווה וב־עתיד. ההכשרה המהירה של שמאי המקרקעין כשמאי רכוש הוסיפה נדבך חשוב ומקצועי בעבודתם של ציבור שמאי המקרקעין, היכולים לסייע כיום גם לציבור הכללי ולא רק לרשויות המס, לעמוד על זכויותיהם באופן מיטבי ולקבל את המגיע להם בהתאם לחוק.

חנן הוא יו"ר ועדת חקיקה בלשכה.

בסכום כספי המאפשר לו להשיב את ביתו או נכסיו לקדמותו.

לטיפול המהיר חשיבות מרובה אף מעבר לתפקוד נכון ויעיל, שכן פג־שה של אזרח שביתו נפגע בשטח עם נציגי המדינה ושמאי הרכוש מהווה עוגן ויציבות כלכלית ונפשית לאזרחים ולבני משפחתם וחזרה לשגרה מהירה ככל שניתן.

החשש הגדול של רשויות המס היה מהמשך התרחבות הפגיעות במבנים בכל הארץ, בדגש לחשש גם מפתיחת חזית צפונית נוספת, שעלולה הייתה להביא לידי החמרה משמעותית של היכולת לטפל בנכסים. בהתאם קם הצורך להכשיר שמאי רכוש נוספים. לצורך כך רתמתי את חברי שמאי הרכוש חיים אטקין, המנוסה שנים רבים בהוראת הלימוד של שומות מס רכוש, ובאמצעות קורס מזורז, הכשרנו מאות שמאים למשימה כדי להכין תשתית של כוח אדם מקצועי על כל צרה שלא תבוא.

בעת כתיבת שורות אלו, כחודש לאחר תחילת המלחמה, ולאחר כני־סה קרקעית של צה"ל לעזה, ירד

תקפת ה־7 באוקטובר והמ־לחמה בעקבותיה תפסו מערכות רבות במדינה לא מוכנות, בוודאי לא לאירוע בסדר גודל שלא נראה כמו־תו שנים רבות, אם בכלל.

המשך מתקפת הטיילים והרקטות בימים שלאחר מכן, שהתווספה להרס בתים ולמבנים רבים מסוגים שונים (מפעלים, רפתות, מבני ציבור וכדומה), כמו גם השחתת יישובים רבים בעוטף ובעיר שדרות, הביאו למצב שבו עשרות דירות ומבנים שנפגעו מרקטה, שריפה ועוד, לא הצליחו לקבל את המענה הנדרש של רשות המסים. בעקבות פניה שנעש־תה ללשכה על ידי הרשות, נרתמה הלשכה למשימה.

הלשכה החלה להכין את העורף ואת כוח האדם הנדרש לליווי משפחות ואזרחים שביתם נפגע, ושזקוקים למענה מהיר מהגורמים המתאימים, בין היתר באמצעות שמאי מס רכוש הנלווה לפקיד השומה בשטח, המא־שר את גובה ועלות הפגיעה באופן מהיר ויעיל, כך שהאזרח משופה

עוזרים לכולם

סיוע לסטודנטים ומתמחים תהילה שורץ

בתקופה זו הרבה סטודנטים, סטודנטיות ובני משפחותיהם מגויסים בצו 8, מפונים מבתיהם ומתמודדים עם אתגרים אישיים. בוועדת הסטודנטים, מתמחים ובוגרי התמחות, קיבלנו עד כה פניות רבות לסיוע בצרכים מיוחדים, דחיית מבחנים, דיווחי התמחות, הפסקת התמחות וסיוע בבעיות אישיות, מספרת תהילה שורץ, יו"ר ועדת סטודנטים ומתמחים.

לדבריה, מהפניות עולה כי מתמחים פוטר או הוצאו לחל"ת, ולכן הופסקה ההתמחות שלהם. יו"ר הלשכה, מסייעת לוועדה, ויחד אנחנו פועלות בשיתוף פעולה מלא עם נציגי מועצת השמאים ומזכירת המועצה עו"ד שירי פילוסוף. לדבריה, עד כה ניתן מענה לפניות ובקשות רבות. "אנו עושים את מירב המאמצים על מנת לסייע ולתת מענה לכלל הסטודנטים, המתמחים ובוגרי ההתמחות, וזאת ללא תלות בחברותם בלשכה", מדגישה שורץ.

יותר הצעות מבקשות

משרדים חלופיים לשמאים | ירון יוניצמן

מה ימים לאחר שפרצה מלחמת חרבות ברזל, בפגישת ועד הלשכה, העלה יוסי פרץ, יו"ר מחוז הדרום, את הצורך של שמאים מהדרום, מפונים ואחרים, בחדרי משרד במרכז. ירון יוניצמן לקח על עצמו את הפרויקט של החיבור בין שמאים במרכז, שיש להם חדרי משרד פנויים, לבין שמאים מהדרום שזקוקים להם.

"יש לנו עשרות שמאים שהמשרדים שלהם בדרום - באשקלון, בא-שדוד, בבאר שבע וביישובי העוטף", מספר יוניצמן, "לאחר שיוסי העלה את הנושא החלטנו לתת כתף לחברים ולחברות הלשכה שזקוקים לחדר עבודה או חדר ישיבות במרכז. לא מדובר רק בצורך פיזי של מי שפוננו ממשרדיהם או שהמשרד נפגע; רצינו גם שהם ינוחו מנטלית מהאזעקות הצפופות בדרום וגם שיעבדו בחברותא עם שמאים אחרים."

יוניצמן החל להתקשר לכל חברי הלשכה במרכז, ולדבריו ההיענות הייתה גדולה מאוד: "במשרדי השמאים במרכז גויסו שמאים צעירים ומתמחים, והתפנו פינות עבודה. גם במשרד שלי בראשל"צ התפנו שני חדרי עבודה, והגיע אליי מפונה מהעוטף שפונה לרמת גן."

לדבריו, יש יותר שמאים במרכז המציעים חדרי עבודה מאשר שמאי מהדרום שמבקשים זאת: "למרות המצב, לשמאים קשה לעזוב את המשרד שלהם, את הלקוחות מהאזור, את הבית והמשפחה. בכל מקרה, היו מספר שמאים שכן רצו לעבור לעבוד במרכז וחיברנו אותם למשרדים בגבעתיים, בתל אביב - וכאמור גם אצלי בראשון לציון".

ירון הוא יו"ר ועדת הנחות בלשכה.

אלדד לוי

אבירן חן

המטה לסיוע לתושבי הדרום

המענה הוא קודם כל אנושי, ללא כל בירוקרטיה, ומספק יחס אישי ותומך בהתאם לנזק שנגרם לרכושו של הנפגע.

הזה הצלחנו לסייע למאות אנשים על ידי מענה טלפוני או בדרך של מתנדבים שנתמו להגיע פיזית ולמלא את המסמכים. המיזם ימשיך לפעול על מנת לספק מענה ראשוני לטובת האזרחים.

ותומך בהתאם לנזק שנגרם לרכושו של הנפגע. מטה הלשכה מורכב מ-30 מתנדבים, כולם שמאי מקרקעין, שכל תפקידם לסייע ולהנחות את הנפגע במספר פעולות בסיסיות והם אף מסייעים בהגשת תביעה מקוונת באתר של מס רכוש.

לאחר פתיחת הקריאה מגיע שמאי ועובד מטעם מס רכוש יחד לנכס בליווי בעל הנכס, אשר מתעדים ואוספים את הנזקים שנגרמו לנכס, במידה והנכס נפגע בפגיעה ישירה מגיע גם מהנדס בניין.

כל המיזם הזה קם בעזרתה האדיבה של נחמה בוגין, יו"ר הלשכה, שנתת מה באופן מידי והעמידה לטובתו את המשאבים של הלשכה כדי להביא את הרעיון לידי מימוש. בזכות המיזם

מה ימים לאחר היום הנורא, השבעה באוקטובר, התחלנו לקבל טלפונים מלקוחות בדרום הארץ שבינם נפגע. הבנו שקיים קושי וחוסר בהירות כיצד לפנות לרשויות הממשל ובאיזו דרך. תחילה התקשרו אלינו לקוחות שטיפלנו להם בנכס כשמאי מקרקעין, ולאחר מספר שיחות הבנו כי קיים צורך בנייתו הפניות למס רכוש ולא לחברות הביטוח הפרטיות. זה חוסך הרבה כאב ראש לאותם בעלי נכסים בטיוב הפעולות הנדרשות להגשת תביעת רכוש מול המדינה.

מכאן עלה לראשונה המיזם שלנו לתת סיוע טלפוני ראשוני לאזרחים ללא עלות. המענה הוא קודם כל אנושי, ללא כל בירוקרטיה, ומספק יחס אישי

ממשיכים לניצחון

עם פרוץ המלחמה רוב משרתי המילואים נקראו למערכה. ביניהם, גם שמאים שהתגייסו ותורמים את חלקם. תפסנו שניים מהם, **אופיר פדידה ויוחאי אהרונוב** לשיחה בין ימי התרעננות להפוגות בשטח

היו לך ימי התרעננות בבית?

"כן. כרגע אני בבית. היו תקופות שלא יצאנו בכלל, ויש תקופות שנמצאים בפנים ואין קשר עם העולם החיצון. אבל כן לוחמים יוצאים מידי פעם, מתרעננים יוצאים הביי תה וחוזרים".

איך הגיבו הבנות כשחזרת הביתה?

"הבנות? וואו, זה אושר גדול, הקטנה שלי שהיא בת שנה, אני לא יודע איך היא עדיין זוכרת את הפנים שלי אבל היא מתרגשת כשאני בא. זה מדהים".

היה שמאי פרטי, אשר מימון, שממש הגיע בלילה הראשון ודאג לצידניות לכל הטנקים כדי שיהיה להם להעמיס אוכל ושתייה. היו דברים ממש מדהימים

לשכת שמאי המקרקעין מציעה סיוע וליווי לשמאים מגויסים. יצא לך להיעזר בהם?

"דאגו לנו מהלשכה לציד חם לחיילים. קיבלנו חלפ"סים וכל מיני. הרבה שמאים גם באופן אישי באו ודאגו, חלק אפילו הגיעו לשטח לדאוג לנו לכל מיני ציוד וזה ממש מחמם את הלב".

תרצה לשתף עוד משהו מהמילואים?

אני יכול להגיד לך שבשטח המורל ממש גבוה, וכולם רוצים להמשיך קדימה למרות כל הקושי".

פר על עצמך מבחינה מקצועית ואישית.

"אני מרחובות, יש לי משרד עצמאי שם. אני בת חום השמאות מ-2010. ברחובות יש המון אזעקות ואין לנו ממ"ד בבית. אני נשוי פלוס שלוש ילדות מתוקות - בנות שלוש, חמש ושנה. אנחנו גרים בקומה חמישית, ואשתי צריכה לרדת כל פעם עם הילדות על הידיים תוך דקה וחצי, לא פשוט".

מתי הוקפצת ומה אתה עושה במילואים?

"הוקפצנו בלילה שבין שבת לראשון. אני רס"פ של פלוגת שיריון כ', גדוד 87. התחלנו את הלחימה בזיקים על הים. המקום חטף שם בצורה קשה, גם מהים וגם מרחפנים. בה תחלה הייתה לנו משימת הגנה להגן על הבסיס ועל הקי"בוץ. בהמשך דילגנו לכל מיני מקומות, כרגע אנחנו נמצאים בבית חנון. אני הרס"פ שלהם, דואג לכל צוותי הטנקים. אני הקשר שלהם לעולם החיצון - מים, אוכל, ציוד לחימה, תח"מושת, בגדים חמים".

שמענו שהיה חסר ציוד לכוחות מילואים. גם אצלכם היה מחסור?

"המצב היה צה"לי לחלוטין, יש את מה שצריך ברמה התפקודית. בעורף יודעים לתת, אז כמובן זה היה מדהים להציג טיייד בציוד שהוא גם מעבר לרמה הבסיסית שלוחם מקבל מצה"ל. לא היה חסר ברמה המבצעית. הייתה תמיכה מאוד גדולה, גם מלשכת השמאים. זה היה מדהים - ביגוד חם, צידניות. היה שמאי פרטי, אשר מימון, שממש הגיע בלילה הראשון ודאג לצידניות לכל הטנקים כדי שיהיה להם להעימיס אוכל ושתייה. היו דברים ממש מדהימים. הייתה תמיכה מאוד גדולה ויצאנו הרבה יותר מצוידים ממה שהיינו אמורים לצאת וזה היה מדהים".

בין מארבים לשיחה עם לקוחות

רואה את מה שהלשכה עושה וזה היה מדהים. כמו בספר, הכל היה נכון ויפה. זה מחמם את הלב וכיף לראות את זה. בכללי כל המדינה הייתה בטירוף על הדבר הזה."

איך במילואים?

"תמיד יש מורל מאוד גבוה. מבחינת החיים כמובן שזה קשה מול המשפחה והעבודה. רגע אחד אתה יוצא למא"רב של תשע שעות ולמחרת מתקשר לקוח, כמובן שאתה מנסה לתת שירות כמה שיותר טוב. היום במחלקה רוב החיילים צעירים ממני בעשור שזה נחמד. אתה מרגיש בן 18. חלק נוסף של חיילים הם בני מחזור שלי שכיף גדול לפגוש אותם ככה באמצע החיים לתקופה ארוכה. בכללי נהנים במילואים ובאים לניצחון".

ספר על עצמך.

"אני מיבנה, בן 37. נשוי פלוס שניים, המשפחה שלי זאת האהבה הכי גדולה שלי. הגדולה בת שבע והקטן בן חמש. בעל משרד שמאות כשש שנים. עובד מחדרה עד לבאר שבע. עובד עצמאי."

מתי גויסת ואיפה אתה משרת?

"גויסתי מתחילת המלחמה. הקפיצו אותנו לבה"ד 1 ומשם הקפצנו לתקומה ומשם לכיסופים לפעילויות על הגדר. היום אנחנו תופסים את הקו של כיסופים. אנחנו גדוד שמ שויך לחטיבת בה"ד 1, חלק סדירים וחלק מילואים."

יצא לך להיעזר בלשכה לליווי ותמיכה עם המשפחה?

"אני יכול להגיד לך שמדי פעם הסתכלתי בפייסבוק והייתי

זהר דרורי, סיירת מטכ"ל, עזה

ספי נתן, יחידת מילואים של משרד הביטחון

גלעד פינטו, עזה

אבירן קציר, גדוד 5033 חטיבה צפונית עזה

אור זוננברג, תותחנים, עזה

אור סופר, צנחנים, יו"ש

אריה גולדברג, סמג"ד 393, צפון

מתן סטי, צמ"ח 7086, עזה

הגיבורים של כולנו

לשכת שמאי המקרקעין בישראל מרכינה ראש לזכר קרוביהם של חברי הלשכה שנרצחו ונפלו במלחמת "חרבות ברזל"

רב סמל בכיר זיו דדו ז"ל בעלה של השמאית סתיו בן דוד דדו "כולם התאהבו בו בשניות"

אפשרית, אנשים העריצו אותו. הוא תמיד היה הראשון לקפוץ לכל משימה. היה מקבל את החיילים הבעייתיים והיה מיישר אותם בזכות האישיות והגישה המדהימים שלו. תמיד במבחנים הסוציומטרים בצבא היה מקבל, שנה אחר שנה, את המקום הראשון.

"זה היה היופי שבו, שתמיד דאג לכל חייל והתייחס אליו כאילו הוא עולם ומלואו. לא הכל הלך לו חלק בחיים, אבל הוא תמיד הרים את הראש והסתכל קדימה. הוא היה הבנאדם הכי חזק שראיתי. הוא לא היה חוזר כל יום הביתה בגלל שירותו הצבאי, אבל תמיד נתן לי הרגשה שהוא איתי ושומר עלי, גם מרחוק.

"הייתה לנו אהבה שרואים רק באגדות, זוכית לחיות לצידו 10 שנים מדהימות. הוא באמת היה אבא מושלם, שעשה הכל עם הבת שלנו מיה. גם היא העריצה אותו וכל פעם שהיה חוזר הביתה הייתה מתייחסת רק אליו. הוא היחיד שהצליח להצחיק אותה. הוא אהב אותה כל כך ורק אמר לכולם כמה היא האור והאושר שלו בחיים".

ר"ב זיו דדו ז"ל מחטיבת גולני נפל בשבת השחורה, בקרב מול מחבלי חמאס בבסיס כ"סופים. הותיר אחריו את

רעייתו סתיו ותינוקת בת חמישה חודשים, בן 36 היה בנרפלו. "זיו בעלי היה מנהל עבודה לוגיסטיקה בגדוד 51 בגרלני", מספרת סתיו, "הוא היה 18 שנה בצבא והיה בגדוד 51 כל שירותו הצבאי, התחיל מלוחם והגיע להיות מנהל מחלקת הלוגיסטיקה. היינו 10 שנים ביחד ולפני פחות מחצי שנה נולדה לנו ילדה מהממת. זיו היה הבנאדם הכי טוב שהכרתי בחיי. בן אדם טהור, ללא טיפת רוע. תמיד עוזר לכולם, עוד לפני שביקשו עזרה בכלל. מלא בנתינה לזולת. תמיד עם שמחת חיים, מהאנשים שמפיצים אור לכל הסובבים אותם. כולם היו מתאהבים בו בשניות.

"הוא כל כך אהב את הצבא, שהיה המשפחה השנייה שלו. הוא היה כל כך מוערך בצבא, קיבל הצטיינות בכל פעילות

רב סרן ד"ר איתן מנחם נאמן ז"ל בן דודו של השמאי רן נאמן "איש משפחה ותלמיד חכם"

צהריים נקרא להתייצב ביחידתו. בן 45 היה בנופלו. רן נאמן, בן דודו של איתן ואחינו של יעקב נאמן, מספר עליו: "איתן היה בן הזקונים של יעקב נאמן. הוא היה איש משפחה למופת, גם תלמיד חכם וגם איש עשייה - איש אשכולות, בדומה לאביו, אבל עם הייחוד שלו. הקשר בינינו לא תמיד היה קרוב, כי יש לנו עשרות בני דודים. איתן למד רפואה באוניברסיטת בן גוריון שבבאר שבע, התמחה ברפואת ילדים בסורוקה ועבר התמחויות נוספות באוניברסיטאות האמריקניות ייל וג'ונס הופקינס. הוא היה רופא מוערך, שהציל ילדים רבים בזכות כישוריו ואופיו. יהי זכרו ברוך".

ר"ב זיו דדו ז"ל, בנו של שר האוצר והמשפטים לשעבר, עורך הדין יעקב נאמן ז"ל, התגורר עם משפחתו ביישוב

טנא עומרים בדרום הר חברון. ד"ר נאמן היה רופא בכיר ביחידה לטיפול נמרץ ילדים בבית החולים סורוקה בבאר שבע, ורופא לוחם בגדוד 7008.

נאמן נפל ב-9 באוקטובר, בהיתקלות עם מחבלים באזור שדרות. בבוקר עוד הספיק לטפל בפצועים הרבים שהגיעו לבית החולים מאזור הלחימה והטבח בעוטף, ולקראת

הגיבורים של כולנו

סגן יובל יפה ז"ל בנו של השמאי יורם יפה “ החיך והאהבה למדינה

איתם התנדב בנוף הגליל וחניכי השנה הנוכחית במכינה - על כולם יובל השפיע, לכולם עזר, את כולם כיוון, לימד ובעיקר נתן את התחושה שהוא שם בשבילם.

“יובל התגייס לחיל השריון, במטרה להגיע לפיקוד במהירות האפשרית ולאחר סיום המסלול יצא ליקורס מפקדי טנקים. משם המשיך ישירות לקורס קצינים ולאחר סיום ההשלמה (בהצטיינות) שובץ להיות בתפקיד מ"מ בקורס מט"קים, אחד התפקידים הנחשקים בחיל.

“בשבת השחורה יובל היה בבית, ומוקדם בבוקר הוקפץ. לקחתי אותו לתחנת סבידור בתל אביב, וזו למעשה הייתה הפעם האחרונה שבה ראיתי אותו. נפרדנו בחיבוק והוא יצא לדרך, לשיזפון, ומשם לעוטף עזה. לאחר מספר ימי לחימה בעוטף, יובל נפל ביום רביעי, 11.10.23, ליד כיסופים.

“נזכור אותו תמיד בזכות החיך הענק שלו והאור שהפיץ לכל אחד שרק פגש בו לאורך הדרך, באהבה הבלתי נגמרת ומתפשרת לארץ ולמדינה, ונמשיך את דרכו, במטרה לעשות כמה שיותר טוב ותמיד לראות את הצד החיובי בעולם ובאנשים”.

ובל היה בנם של חברי הלשכה יורם יפה, שמאי מקרקעין ותיק ומוכר, ושל אוסי, פסיכולוגית וסא"ל במילואים. הוא נפל ב-11 באוקטובר ליד כיסופים בלחימה בעוטף עזה. בן 21 בנפילתו.

“יובל נולד וגדל במושב צופית, ומגיל צעיר אהב כדורגל, מוזיקה וטיולים”, מספר אביו יורם, “הוא היה שחקן כדורגל ושיחק כמגן שמאלי, עד שנפצע בגיל 17 והחל בשיקום ובאימונים בכדי להתגייס לשירות משמעותי בצבא.

“לאחר סיום לימודיו בתיכון היה יובל חניך במכינה הקדם צבאית “תבור” בנוף הגליל, ובתום שנת המכינה נשאר לשמש כמדריך בוגר לחניכי המכינה החדשים במשך מספר חודשים. פרק המכינה הקדם צבאית היה משמעותי מאוד ליובל, והיה עוד גורם מעצב באישיות הנדירה שלו; גם הסיבה במכינה הושפעה מאוד מיובל ומהדרך שלו.

“חניכי ומדריכי המכינה מהמחזור שלו, הנערים והנערות

יהב וינר ז"ל גיסה של השמאית חן סמאט “ הציל את משפחתו

לאולפן קולנוע למשך שבועיים, אז ביים את סרט הביכורים הארוך הראשון שלו, “הגדת קיבוץ”, שהאירועים בו מתרחשים בסביבות חג הפסח.

בשבת ההיא היו וינר ובת זוגו, שילי עטרי, בביתם בקיבוץ עם בתם בת החודש, שיה, כשמחבלים ניסו להיכנס לממ"ד שלהם. וינר החזיק את ידית חלון החילוץ כדי למנוע מהמחבלים להיכנס, ואפשר לשי-לי לברוח עם בתם, ולמצוא מחסה במחסן סמוך. בכך הציל וינר את זוגתו ובתו, שחולצו מאותו מחסן כמעט יממה מאוחר יותר.

הב וינר היה קולנוען מבטיח, שיצר והפיק מספר סרטים קצרים שכיכבו בפסטיבלים בארץ ובעולם. הוא היה יוצר מוכשר, במאי ותסריטאי קולנוע. וינר נרצח בביתו שבקיבוץ כפר עזה בבוקר השבת השחורה כאשר מחבלי חמאס פרצו את חלון הממ"ד של בית המשפחה. בן 37 היה בהירצחו.

רק בחודש יולי האחרון הפך וינר את קיבוץ כפר עזה

הגיבורים של כולנו

ד"ר דניאל לוי ז"ל בעלה של השמאית ליהי לוי אינגבר “היה ברור מיד שנועדנו זה לזו”

להוקיר אותו ואת פועלו, ולהציגו לעולם. דניאל היה איש יוצא דופן בכל תחום. חכם בצורה יוצאת דופן, טוב לב בצד, רה יוצאת דופן, החבר הכי טוב, תמיד הראשון לעזור. גם כשזה בא על חשבוננו.

“דניאל היה מטאור בתחומו. בשבע השנים שהוא בארץ הספיק ללמוד עברית שוטפת, לעבוד במספר בתי חולים וגופי רפואה, לשרת בצבא כרופא, ואף להיות מתמחה במחלקת אא”ג בסורוקה. בדרך הוא גם עבר בהצלחה את בחינת האמצע, קיבל מתמחה מצטיין לשנת 2023 נבחר להיות הציף של המחלקה, ואף היה אמור - ממש יומיים אחרי מותו - להתחיל לעבוד בקהילה.

“דניאל היה איש של שלום, הוא אף פעם לא שפט לפי דת, גזע ומין. הוא כיבד את כולם באשר הם, לא שפט וידע להגיד מילה טובה. הסיפור שייסכם את ליבו הטוב של דניאל הוא סיפור ‘מיס לאוריטה’. בביה”ס היהודי בלימה קיים פרס שנתי שנקרא ‘פרס מיס לאוריטה’. את הפרס מקבל פעם בשנה תלמיד אחד מכל ביה”ס (מגיל שנתיים עד 18) שהוא ‘החבר הכי טוב’. זה לא פרס על הישגים לימודיים, זה פרס חברתי, שמעודד לעזור, להיות בשביל האחר, להיות אדם טוב יותר.

“במשך שנים על גבי שנים דניאל זכה בפרס ‘מיס לאוריטה’. לאחר מותו קיבלתי הודעה שרוצים לשנות את שם הפרס על שמו - כי מאז ומתמיד ידוע לכולם בקהילה היהודית דניאל הוא ‘מיס לאוריטה’.

“דניאל, אהוב ליבי, החצי השני שלי, היית החבר הכי טוב שלי, בן זוג מדהים ואבא לתפארת. אני אוהבת אותך ולעולם אוהב. דניאל נרצח בעת מילוי תפקידו כרופא, כשמימש את משימת חייו - להציל חיים. אבל לא היה מי שיציל אותו”.

דניאל לוי מקיבוץ בארי היה מתמחה מצטיין במחלקת אף אוזן גרון וניתוחי ראש-צוואר בביה”ח סורוקה. בבוקר שבו פשט מחבלי חמאס על קיבוץ בארי, הוא הוקפץ למרפאה עם כיתת הכוננות וטיפל בפצועים. דניאל נרצח בקרב שהתחולל במרפאה לאחר שהמחבלים כיתרו אותה, זרקו רימונים וירו צרורות. ככל הנראה נהרג במקום מהדף הרימונים.

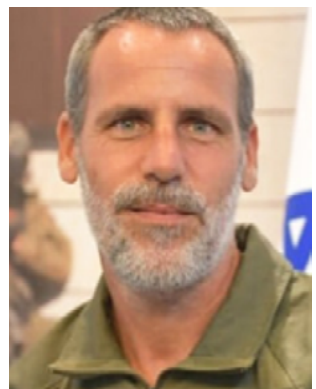
דניאל היה נשוי לליהי לוי אינגבר, כלכלנית ושמאית מקרקעין, ולהם שני ילדים קטנים - אמה בת ארבע וחצי וליאם בן השנתיים. בן 34 היה במותו. “דניאל ידע כל חייו שיהיה רופא”, מספרת ליהי, “מילדות ייעדו אותו לזה, תמיד אמרו לו שהוא חכם ושיש לו חשיבה מהירה, ואלה שני תנאים חשובים שצריך כדי לטפל באנשים. הוא גדל לייעוד הזה.

“אכן, כשסיים את לימודי התיכון, החל מיד ללמוד רפואה. כשסיים את לימודי הרפואה בפרו, טס לעבוד כשנתיים בקהילה בצפון פרו, ואז חזר ללימה, כדי לארגן את מסמכיו ולעלות לישראל. דניאל עלה ארצה כי ישראל היא הבית של היהודים בעולם, וכמו כל יהודי ששוקל להגר ממדינתו, ישראל היא האופציה הראשונה שעולה.

“לדניאל היה חשוב לשמור על שורשיו היהודיים ולהבטיח לעצמו עתיד טוב יותר. דניאל ואני הכרנו באפליקציית היכרות כשנה וחצי אחרי עלייתו. זה היה חיבור ממשפט ראשון. היה מאוד ברור לשנינו, על ההתחלה, שזו הכרות חד פעמית, שנועדנו זה לזו. ואכן הקשר התקדם מאוד מהר, והספקנו הרבה בזמן שלנו יחד.

“לכתו של דניאל הותירה חלל עצום בלב שלנו. הבטחת

רב סמל בכיר חן נחמיאס ז"ל אחיה של השמאית אדווה קובו “אנצור אותך בליבי תמיד”

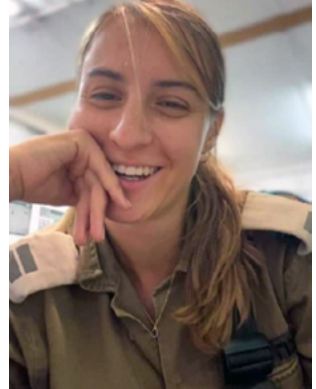

נחמיאס, מאבן יהודה, התגייס לימ”מ בשנת 2012. חן הותיר אחריו אישה, ארבעה ילדים, הורים וחימייה אחים. אדווה קובו ספדה לאחיה בפייסבוק: “חן, אחי האהוב, לוחם אמיץ ביחידה ללוחמה בטרור... אין מילים לתאר את הכאב והאבל על לכתך מאיתנו. אחי יפה שלי, נשמה ענקית, אבא מדהים... אני אתגעגע אליך כל חיי ואנצור אותך בליבי לנצח”.

רב סמל בכיר חן נחמיאס, צלף ביחידה המיוחדת ללוחמה בטרור, נפל בשבת ה-7 באוקטובר בפעילות מבצעית בעת לחימה עם מחבלים חמושים בכביש 232 בדרום. בן 42 היה בנופלו.

הגיבורים של כולנו

סרן עדן נימרי ז"ל בתה של חברת הלשכה שרון נימרי נפלה כשהצילה את החיילות

הגיעו מחבלים אחרים לפתח המיגונית, זרקו רימונים פנימה ופתחו בירי. באומץ לב ובקור רוח הצליחה עדן להשיב אש ולנהל לחימה מול המחבלים, בעוד ארבע חיילותיה מברירות מפתח המיגונית השני 6 חיילות נוספות.

עדן הגנה בגופה על החיילות האחרות, שחולצו בשלום כמה שעות לאחר מכן מהמוצב. היא נהרגה בקרב היריות מול מספר מחבלים.

עדן, בת 22 בנפילתה, הייתה שחינית מצטיינת ואף זכתה בשנת 2019 באליפות ישראל בבריכות קצרות. גם הוריה של נימרי, מיכאל ושרון, שחינים, וכך גם אחותה נגה. לאחר ההודעה על מותה כתבו עליה אנשי איגוד השחייה הישראלי: "עדן הייתה ילדה מדהימה, חרוצה ותחרותית, בעלת משמעת עצמית גבוהה, עבדה קשה, תמיד כיוונה גבוה, סימנה מסורות ועמדה בהן..."

אמה, שרון נימרי, אמרה בכתבה ששודרה בחדשות "כאן 11": "עדן הייתה לוחמת הצדק, לוחמת השלמות. הרגישה שמסוגלת לעשות הכול".

סרן נימרי ז"ל היא ממסיפורי הגבורה של בוקר השבת השחורה. עדן, בתה של חברת הלשכה שרון נימרי, שירתה כמפקדת צוות ביחידה המובחרת "רוכב שמיים" של חיל התותחנים, המפעילה כטב"מים לליווי יחידות מיוחדות בשטח. באותה שבת הייתה עדן במוצב נחל עוז ועם הישמע האזעקות, נכנסה יחד עם הצוות שלה למיגונית, שבה הסתתרו גם תצפיתניות. היא ו-4 החיילות שלה היו חמושות בנשק האישי שלהן.

עדן הבינה שמחבלים חדרו למוצב, דרכה את נשקה והוריתה לחיילות לעשות זאת גם כן. למיגונית היו שני פתחים - עדן אבטחה פתח אחד והורתה לחיילות שלה לאבטח את השני, תוך שהן מכוונות את נשקן לפתח המסוכן יותר, אשר לידו מיקמה עצמה.

אכן, המחבל הראשון נכנס דרך הפתח שדרכו צפתה עדן שייכנס, והחיילות הצליחו לחסל אותו. מיד לאחר מכן

סמ"ר עמיחי יעקב ונינו ז"ל אחינו של השמאי יואל ונינו נשמה של מלאך

ימשיך להאיר את העולם". לאימו, רחלי, הייתה תחושה רעה, והיא הרגישה שהנורא מכל דופק על דלת ביתם. "עמיחי ואני היינו נשמה אחת", סיפרה. "לאורך כל 22 השנים שהוא חי הלכתי איתו יד ביד. הרגשתי שמהו לא טוב קורה והחלטנו לנסוע לקברי צדיקים, אבל כל הדרכים היו חסומות, לא הצלחנו להגיע לשום מקום והחלטנו לחזור הביתה. בדרך חזרה אמרתי וידעתי שיחכו לנו חיילים בכניסה לבית. הרגשתי שמהו קורה ושהוא לא איתנו".

מני: "עמיחי היה מחובר לעצמו ומההיכרות שלי איתו הוא היה איש של אנשים... הוא היה בוודאי הולך לתחום החינוך או הפסיכולוגיה, היה לו דרך לגעת באנשים. אספנו שירים שכתב ונפרסם אותם".

סמ"ר עמיחי יעקב ונינו, מקצרין, מפקד כיתה ב" חידת מגלן, נפל בשבת השחורה. בן 22 היה במותו.

הוריו, מני ורחלי, סיפרו בתוכנית "מדברים ברדיו" לחיים הכט על הילד שאיבדו. "הסתבר לנו שעמיחי נפל בשבת, כל כך מתאים לו ליפול בשבת בזמן שמחת תורה, כי הוא נשמה של המלאך, הוא טהור", סיפר מני אביו. "בשעה שמונה בבוקר הקפיצו אותם לדרום. הם רצו בגבורה אדירה, נכנסו לכפר עזה ונלחמו כמו גיבורים, הצילו שם עשרות אנשים. הם הרגו המון מחבלים והצילו משפחות משחיטה. תוך כדי המאבק הוא פינה פצוע ואז ספג כדור ומת. אבל האור שלו

הגיבורים של כולנו

מיכל רואימי ז"ל אחייניתו של השמאי רן גלנטי “נרצחה בדם קר במסיבה

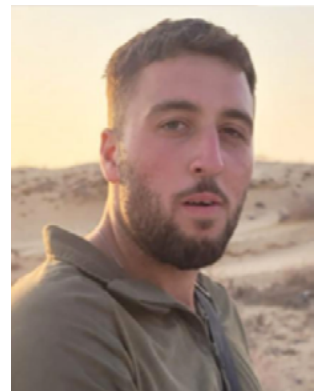
שבע מחברותיה. בשעות הבוקר המוקדמות של יום שבת, כשהחל ירי הרקטות המסיבי מרצועת עזה, הן התפצלו. מיכל ברחה ביחד עם ארבע מחברותיה מהמחבלים שפרצו לאזור המסיבה. לפי ההערכות, הן ניסו להתחבא בתעלה, שם נרצחו בדם קר על ידי המחבלים.

מיכל אהבה במיוחד את הספר "הנסיך הקטן", שליווה אותה לכל מקום. היא קעקעה על גופה את איור הנסיך והשושנה, ובמיוחד אהבה לצטט מהספר את המשפט: "הזמן שבזבזת על השושנה שלך - הוא שהפך אותה לחשובה כל כך".

מיכל רואימי מנשר נרצחה על ידי מחבלי החמאס בטבח במסיבת הטבע סמוך לקיבוץ רעים. היא נחשבה לנעדרת עד ה-13 באוקטובר, אז בישרו להוריה כי גופתה נמצאה בת 22 הייתה במותה.

בליל אותו שבת נסעה מיכל למסיבת הטבע ברעים עם

רב"ט אורי לוקר ז"ל אחינו של השמאי גלעד לוקר “נלחם שעות מעטים מול רבים

הם החלו לחסל את המחבלים ובמשך שעה שלמה נלחמו לבדם במאות מחבלים. שלושתם נפלו בהיתקלות. אורי נפל כמו גיבור, בעת שהגן על חבריו ועל תושבי נתיב העשרה, מספרים בני משפחתו.

"הוא היה ילד תמים בן 19 עם המון חלומות, שאהב את המדינה הזו כל כך. הוא היה מלא בשמחת חיים ורצה רק לטרוף אותם. הוא אהב לצאת למסיבות, לשחק כדורגל, ואהד את מכבי חיפה. הייתה לו בת זוג, מיקה, ולשניהם היו חלומות גדולים יחד לאחר סיום השירות הצבאי. הוא רצה לטוס איתה יחד לדרום אמריקה, ותמיד אמר לה שאחרי השירות הם יתחתנו", סיפרה אימו. אורי היה בן 19 בנופלו.

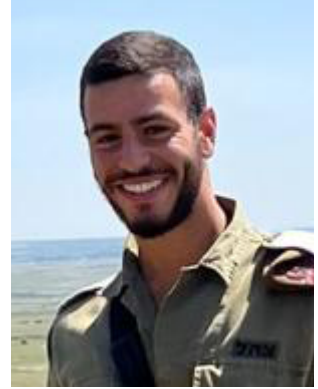
מוצב שבו שירת אורי לוקר בעוטף עזה, התקבל דיווח על חדירת מחבלים באזור זיקים. לוקר, המ"מ שלו וחברו לצוות, זינקו מיד לציר החדירה על מנת להילחם במחבלים. השימוש נסעו בג"פ ממוגן בניסיון להציל את הלוחמים בטנק וב"נמר" שכבר נפגעו מהמחבלים, ועל מנת לחסום את כניסתם ליישוב נתיב העשרה שסמוך לציר.

"כשהגיעו לנקודה, הם לא ידעו שלאזור נכנסו מאות מחבלים מכל הכיוונים, ונקלעו לקרב של מעטים מול רבים.

הגיבורים של כולנו

סרן ליאל חיו ז"ל גיסו של השמאי יוני כהן

“היה מנהיג אמיתי

את הטוב בכל דבר. הוא היה מנהיג אמיתי בכל רמ"ח איב־ריו, בענווה, בצניעות, בכבוד לכל אחד. החיילים שלו ראו בו מושא להערצה”.

אביו משה ספד לו: “מאז שאנחנו ילדים מכינים אותנו ללידה, לבית ספר, לגן, לצבא, אבל לזה אף אחד לא מכין. הוא אמר לי ‘אבא, אני אתגייס לגולני’. שתקתי ולא אמרתי לו לאן ללכת, אבל בתוך תוכי לא כל כך רציתי שהוא ילך. הייתה לי מזוודה בחדר ארונות, שם שמרתי את הזיכרונות שלי מגולני. בכל פעם הוא הוציא ושאל ‘מה זה התג הזה?’ ‘מה זאת הכומתה הזאת?’ אמרתי לו ‘ליאל, אתה עומד עכשיו להיות קצין. אתה יודע מה זה? אתה תהיה גם אבא שלהם, גם אמא, גם פסיכולוג’. הוא ענה לי ‘אבא, אני אעשה אותם לוחמים”.

סרן ליאל חיו משהם, מפקד מחלקה בגדוד 51 שבחטיבת גולני, נפל ב-12 בדצמבר בקרב בצפון רצועת עזה, בן 22 היה בנופלו. בתיעוד מצמרר שהתפרסם ברשתות החברתיות, הוא נראה בתוך רצועת עזה, עורך קידוש לשבת בתוך הנמ"ר הצבאי ביחד עם חייליו.

“ליאל היה עבורי כמו אח קטן”, מספר גיסו, השמאי יוני כהן. “היינו אוהבים לשתף אחד את השני בחוויות הצבאיות, מתוך המכנה המשותף שלנו - השירות בסיירת גולני. הוא היה לוחם ומ"מ מצטיין, הביא את המחלקה למצוינות. חבר לצוות סיפר שכשאלו אותם על מי הם סומכים, הרוב המוחלט בחר בליאל. הייתה בו שמחת חיים אמיתית, תמיד ראה